

STS de 10 de desembre de 2014, recurs 3138/2013

Accident de treball: malaltia que es manifesta durant el temps de descans per al menjar (accés al text de la sentència)

Un treballador de banca, quan es trobava prestant serveis, **va començar a indisposar-se** i ho va comentar als seus companys però va continuar treballant. **Amb una jornada partida, en sortir del treball per anar a menjar amb els seus companys, va patir una hemorràgia cerebral** (patia una malformació). **Se'l va declarar en situació d'incapacitat permanent absoluta per contingències comunes. El treballador reclama que la seva situació es qualifiqui com accident de treball.**

El TS considera que es tracta efectivament d'un accident de treball i es fonamenta en els arguments següents:

- **L'accident vascular es va iniciar al matí, quan es trobava en temps i lloc de treball**, encara que s'exterioritzés amb tota la seva virulència durant el menjar, no gaire temps després d'abandonar el centre de treball. Per tant, **s'ha d'aplicar l'art. 115.3 LGSS**, que disposa que es presumirà, llevat prova en contrari, que són constitutius d'accident de treball les lesions que pateixi el treballador durant el temps i en el lloc de treball.
- És decisiu que el problema se situï en l'àmbit propi de la citada presumpció i no en el trajecte, doncs els primers símptomes de la indisposició es van produir al centre de treball i quan estava treballant.
- **La referida presumpció s'estén no només als accidents en sentit estricte sinó també a les malalties o alteracions dels processos vitals sempre que aquestes per la seva pròpia naturalesa puguin ser causades o desencadenades pel treball.** Per a la destrucció de la presumpció de laboralitat de la malaltia sorgida en el temps i lloc de treball, s'exigeix que la falta de relació entre la lesió patida i el treball realitzat s'acrediti suficientment perquè es tracti d'una malaltia que per la seva pròpia naturalesa descarti o exclogui l'acció del treball com a factor determinant o desencadenant, o bé perquè s'adueixen fets que desvirtuïn el nexa causal.
- **La presumpció no s'exclou pel fet que s'acrediti que el treballador patia la malaltia amb anterioritat o perquè s'havien presentat símptomes abans d'iniciar-se el treball**, ja que allò que es valora a aquests efectes no és l'acció del treball com a causa de la lesió cardíaca (atesa l'etiologia comuna d'aquest tipus de lesions) sinó l'acció del treball com a factor desencadenant d'una crisi, que és la que porta a la situació de necessitat protegida. I aquesta possible acció del treball es beneficia de la presumpció de l'art. 115.3 i no es pot excloure únicament per la prova que la malaltia ja es patia abans. Encara que fos així, és la crisi i no la dolença prèvia la que cal tenir en compte a efectes de protecció.
- No hi concorre cap circumstància que permeti excloure els efectes que es deriven de la presumpció, ja que **en aquest cas el treball va poder actuar com a factor desencadenant de l'accident, degut a que el treballador havia estat traslladat recentment a una altra oficina amb una clientela més selectiva i, a més, la data en la qual va sobrevenir l'accident era la de la declaració de la renda.**